

saadant noget som Halvdelen af Prisstigningen, en Lønstigning paa 75 pCt., medens Prisstigningen havde været det dobbelte, og jeg kan huske, at jeg bl. a. opgjorde, at den Lønningsklasse, hvis Grundløn er 7 800 Kr., havde et aarligt Indtægtstab af 4 000 Kr., et Indtægtstab, der fremkom derved, at man ikke havde forhøjet Lønningerne i Overensstemmelse med Leveomkostningernes Højnelse for vedkommende Klasse af Tjenestemænd. Udtrykt med andre Ord betyder det, at en hel Række højere Embedsmænd her i Landet i Aarene fra Krigen til nu har tabt 40 000—50 000 Kr. eller har faaet 40 000 til 50 000 Kr. mindre i Løn, end de vilde have faaet, hvis man havde opretholdt Standarden fra før Krigen. Hele dette Spørgsmaal synes jeg har den allerstørste Betydning i dette Øjeblik, hvor Regeringens Lønforslag ikke imødegaar Nivellerings-tendensen, men tværtimod imødekommer den. Naar jeg mener, at Regeringens Forslag imødekommer Nivellerings-tendensen, er det først og fremmest, fordi efter Regeringens Forslag det graduerede Konjunkturtillæg bortfalder. Konjunkturtillæget er gradueret efter Tjenestemændenes særlige Ansvar og Uddannelse og efter deres Arbejdes Omfang og Art, og dette at lade et saadant gradueret Konjunkturtillæg bortfalde og erstatte af et Forsørgertillæg er en Imødekommenhed overfor de nivellerende Tendenser, der efter min Mening er i højeste Grad farlig. Dette Konjunkturtillæg har været ude for en meget skarp Ild ogsaa fra den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg), det var vistnok ham, der i sine Bemærkninger i Gaar erklærede, at dette Tillæg oprindeligt havde været et Velstandstillæg, men nu efterhaanden var gaaet over til at blive et politisk Tillæg. Det er rigtigt, at Konjunkturtillæget oprindeligt blev betragtet som et Velstandstillæg, men i det Øjeblik Konjunkturtillæget blev gjort glidende med Priserne, forandrede det Karakter, det blev ikke mere et Velstandstillæg, men gik over til at blive et Tillæg, sat i Forhold til Priserne, men det blev ikke noget politisk Tillæg, det gik over fra at være et Velstandstillæg til at blive et Retfærdighedstillæg. Dette var den ene af de 3 store principielle Fejl, Regeringens Tjenestemandsforslag lider af.

Den anden store Fejl er den, at det borttager *det flydende Element*. Nu har Finansministeren udtalt, at paa dette Punkt var man forhandlingsvillig fra Regeringens Side, det var ikke et Princip, og vi hørte den højtærede Finansminister erklære, at han i og for sig ikke var nogen Ven af Pris-

tallet, men godt kunde tænke sig at gaa ind i en Forhandling om stadig at lade Pristallet have Indflydelse paa Tjenestemændenes Lønninger. Efter mit Skøn har Pristallet haft en overmaade gavnlig Indflydelse paa Tjenestemandsspørgsmaalet, det er kun i Kraft af Pristallet, at vi har undgaaet hvert eneste Øjeblik at faa optrævlet hele Tjenestemandsspørgsmaalet og staa overfor en Situation i Lighed med den Situation, vi er i for Øjeblikket. Kun i Kraft af Pristallets Princip har vi været i Stand til at faa den automatiske Lønreduktion, en Lønreduktion, som ingen Tjenestemand har kunnet protestere imod, og som heller ingen Tjenestemandsoverorganisation har protesteret imod. Dette har været af den allerstørste Betydning, og jeg synes, at den Ro, som Pristallets Bevarelse giver i Lønforholdene, er af saa stor Betydning, at jeg vilde være meget betænkelig ved at gaa bort fra dette flydende Element i Lønningerne. Man maa jo heller ikke i disse Tider glemme, at dette flydende Element har bevirket en stor Nedgang i Statens Lønningsudgifter, idet Dyrtidstillæget i alt Fald er gaaet ned fra 52 til 22 Millioner paa samme Tid — 1922 til 1927 —, som Konjunkturtillæget er faldet fra 51 til 25 Millioner. For Pristallets Vedkommende er der en Betragtning, som har den allerstørste Betydning, i det Øjeblik man forhandler om Lønningerne, og det er den, at der er al Sandsynlighed for, at der forholdsvis snart kommer en yderligere Nedgang i Pristallet. Det sidste Pristal gik imod al Forventning ned til 181, og saafremt vi ikke havde haft den engelske Kulstrejke, vilde det have været 180. Man kan altsaa sige, at det faktiske Pristal var 180, ikke 181; det ene Point skyldes et rent forbiggende Led i Pristallet, som man ikke behøver at tage Hensyn til; Priserne laa her i Landet, da Pristallet blev fikseret, paa 180. Der er nogenlunde Enighed om, at selv om man fører Pristallet fuldstændig til Bunds, vil vi ikke med de for Øjeblikket gældende Priser kunne komme ned paa et Pristal under 170. Ja, der er endda Mulighed for, at man ikke kan komme helt ned til 170, men hvis man sætter sig et smukt Maal, kan man maaske regne med i en forholdsvis overskuelig Tid at komme ned til 170. Der er altsaa faktisk en Margin paa højst 10 Points. Af disse 10 Points — det fremgaar af de Oplysninger, vi har faaet fra Statistisk Departement — skyldes de 6 den stærke Stigning i Skatter og Afgifter, og disse 6 Points kan vi nu trods alle Nedskaeringstendenser ikke vente at indkassere foreløbig, idet ingen vel